

Među spisima sv. Terezije Avilske pronađeni su i kraći spisi koji se prema tradiciji nazivaju opomene u obliku pobudnih izreka. Evo neke od njih za Vašu duhovnu korist:

„Duševni mir uživati ćeš samo onda ako ti bude jedina želja da gledaš Boga, jedini strah da ga ne izgubiš, jedina žalost da ga još ne uživaš i jedino veselje sve što te k njemu vodi.“

OBAVIJESTI

Raspored za ožujak i travanj:

- 30. 3. 2019. u vremenu od 9 do 13,30 održat će se duhovna obnova.
Tema: „Sveti zaborav“ – voditelj; o. Danijel Čolo, OCD,
- 2. 4. 2019. Lectio Divina u 20,00 sati,
- I. Karitativna nedjelja u mjesecu,
- 16. 4. 2019. mjesečni susret u 20,00 sati.

Zajednica Karmelskih Laika Hrvatski Leskovac

Leskovački brijeg 15, 10251 Hrv. Leskovac
T/F:+385 1 6578 450, E: uspon.zkl@gmail.com

USPON

**ZAJEDNICA KARMELSKIH LAIKA
HRVATSKI LESKOVAC
Ožujak (94) 2019.**

NAĆI SEBE TRAŽEĆI BOGA

Teologija patnje

Prema istraživanjima američkoga isusovca-psihologa D. P. Foleya, moguće je razlikovati 11 različitih stavova prema vlastitoj patnji. U prošlom broju došli da osmog stava, a sada slijedi nastavak:

9. Stav omalovažavanja: Logika je: „Moglo bi biti i gore.“ Osoba uspoređuje svoju patnju s patnjama drugih i zaključuje da još nije ono najgore. Stoga zahvaljuje Božjoj providnosti da joj nije poslala teži križ, no istodobno stoji začuđena pred neshvatljivom logikom Providnosti koja ovako nepredvidljivo dijeli križeve.

10. Patnja kao Božji blagoslov: Osoba nastoji vidjeti u svojoj patnji blagoslov pa se ne trudi pronaći smisao patnje jer drži da je to nemoguće, npr. zašto se rađaju mentalno zaostala djeca, zašto duševne boli, zašto glad u svijetu... Pozitivno u tome stavu jest uvjerenje da nije Bog taj koji želi patnju. Jedina opasnost leži u pretjerivanju da osoba sebe doživljava posebno odabranom dušom zbog svoje patnje pa se može pojaviti duhovna oholost.

11. Patnja kao sudjelovanje u Kristovu otkupiteljskom djelu: To je najzreliji evanđeoski pristup shvaćanja patnje. Osoba zna da svoje patnje može pridružiti Kristovim patnjama i na taj način sudjelovati u djelu otkupljenja. Osoba je puna povjerenja i nade, no za takav stav potrebno je imati kristocentričnu duhovnost. Ovaj stav sudjelovanja u djelu otkupljenja po svojoj patnji može imati različite oblike: Prikazivati svoje patnje ne neku veliku nakanu, npr. za obraćenje grešnika, kao što je to činila Sv. Marija Margareta Alacoque, ili za obraćenje svijeta, kao što je to činila Sv. Mala Terezija, kao sjedinjenje s Kristom patnikom, kao sudjelovanje u Isusovim mukama, kao zadovoljštinu za grijeh svijeta, kao molitvu za neku milost npr. kao Sv. Monika koja je trideset godina molila, plakala i patila za svoga Augustina.

Konstrukcija po sebi je nevjerovatna. Stubište ima 33 stube u dvije spirale s točno 360 stupnjeva, ali bez središnjega nosivoga stupa, bez nosive stožine koja bi držala stubište da se ne uruši. Stube nosi samo tlo kapelice. Dok se kroči stubama one kao da su elastične, uvijaju se, osjeća se lagano vertikalno njihanje, kao kod trampolina ili na strunjači. Mnogi su konstruktori i arhitekti, domaći kao i inozemni, tijekom godina posjećivali to zbiljsko umjetničko djelo građevine i istraživali ga. Svi su zadivljeni činjenicom da se do danas stube nisu urušile. Već je tomu skoro sto i pedeset godina otkako su napravljene. Drvo je izvanredne čvrstine i sa sigurnošću se može tvrditi da ne potječe iz New Mexica. Do danas nije do kraja utvrđeno podrijetlo samoga drveta koje je ugrađeno u stube.

Sveti Josip kao graditelj? Za njega se u Svetom pismu veli da je bio „tekton“ (tesar, obrtnik, ali stručni, dok je „arhi-tekton“ – nadstručnjak). Sestre su uvjerenе da su te stepenice odgovor Sv. Josipa na njihove smjerne i uporne molitve slavnom zaručniku Blažene Djevice Marije.

Priredio: M. K.

ZIVOT VJERE

STUBE SVETOGA JOSIPA – SANTA FE - NEW MEXICO

Dogodilo se to u god. 1873. u Santa Fe, SAD. Č sestre su odlučile da im domaći majstori naprave kapelicu prema uzoru na Sainte Chapelle u Parizu. Kad je građevina dovršena, uočena je grješka u konstrukciji. Naime, kapelica je veoma uspjeta, vrlo lijepa, pa i korski prostor. Ali se potkralo to da nije bilo pristupa koru. Zaboravili napraviti stube. Pozivani su razni stručnjaci da daju svoje mišljenje, kako riješiti novonastali problem. Odgovor svih bijaše: Nemoguće je napraviti stube. Nema prostora.

Kapelica nova, a treba rušiti kor! Bile su u nedoumici. Najprije su odlučile ništa ne poduzimati, nego moliti Devetnicu svetom Josipu te pomoć od Božje providnosti.

Posljednjega dana devetnice pokušao je na vrata samostana sestara neki čovjek sijedih kosa s magarcem na komu bijaše tesarski pribor. Htio je biti od koristi pri gradnji stuba. Predstojnica bijaše oduševljena njegovom ponudom.

Prema svjedočanstvu mnogih sestara koje su bile nazočne za gradnje stubišta, tajanstveni tesar za svoj je posao rabio samo jednu pilu, vinklo i čekić. Namjesto čavala upotrebljavao je drvene zakovice. Kad je po završenom poslu sestra Magdalena htjela platiti tesaru za njegov posao, ovaj je iščeznuo. Sve potrage bijahu uzaludne. U samome mjestu gdje se prodavalo drvo nije bilo nikakva računa za upotrijebljeno drvo. Nikakvih troškova nije bilo za stube.

Blago čovjeku koji o Zakonu Stvoriteljevu misli dan i noć.

Psalam mojega života

Mnogi o meni zbore, a On mi glavu podiže,

Udara po obrazu sve neprijatelje moje.

Stvoritelj čudesno uzvisuje prijatelja svoga,

Obasja ga svjetlom lica svoga!

Moćni Stvoritelju, koji znaš moju nutrinu,

Jer si me stvorio ovačvu kakva jesam,

Hoteći da iskusim sve nedaće života

Znajući da će me one oplemeniti

I učiniti onakvom kakvu si me zamislio.

Hvala Ti što me promičeš

I ukazuješ na sve moje propuste;

Hvala što rastem stubu po stubu i popravljam se

Želeći biti dostojnom Tvoje blizine.

Molim da budem prijateljicom svima

Koje sam smatrala neprijateljima,

te da shvatim kako ih moja blagost može promijeniti

I učiniti bližima Tebi.

Hvala Ti za snagu koju mi daješ

da ustrajem na putu savršenstva

i odbacujem put propasti.

Zrinka Marija Martinić

PAPA GOVORI

S ĐAVLOM NE DIJALOGIZIRA!

Tri napasti pokazuju tri puta koja svijet uvijek predlaže, obećavajući velike uspjehe: pohlepa za posjedovanjem – imati, imati i samo imati –, ljudska slava i instrumentaliziranje Boga. To su tri puta koja nas vode u propast.

Prvi put, pohlepa za posjedovanjem, uvijek je put podmukle đavolske logike. On polazi od naravne i opravdane potrebe za hranom, životom, ostvarenjem i srećom, kako bi nas naveo da vjerujemo da je sve to moguće bez Boga, štoviše, protiv Njega. No Isus se usprotivio govoreći: „Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu“ (r. 4). Prisjećajući se dugog putovanja izabranog naroda kroz pustinju, Isus ističe da se želi s punim povjerenjem prepustiti Očevoj providnosti koja se uvijek brine o svojoj djeci.

Druga je napast put ljudske slave. Đavao kaže: „Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje“ (r. 7). Čovjek može izgubiti sve svoje osobno dostojanstvo, dopustiti da ga idoli novca, uspjeha i moći pokvare samo kako bi se postigao vlastito samoostvarenje. Nakon toga može uživati u opijenosti ispraznom radosti koja ubrzo nestaje. I to nas dovodi do toga da se šepirimo poput pauna, to je ispraznost, ali to nestaje. Zato je Isus odgovorio: „Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!“ (r. 8).

Dok sam govorio muškarcima na jednom skupu, iznio sam tragičan podatak kako prosječni američki otac posvećuje svojoj djeci samo tri minute kvalitetnog vremena u danu. Nakon predavanja jedan od muškaraca izazvao me glede činjenica koje sam iznio. „Vi katolici samo govorite o nekim stvarima“ – korio me on - „najnovija istraživanja pokazuju da prosječni američki otac ne posvećuje tri minute, već samo trideset pet sekundi nepodijeljene pažnje svojoj djeci u jednom danu.“ Prihvatio sam to jer je on bio vrhovni nadglednik svih škola s toga područja. (...)

Odsutni otac prokletstvo je našega današnjeg vremena. Također, može biti da je otac cijeli dan kod kuće ali ne provodi vrijeme sa svojom djecom. Zajednički život sa svim svojim pristicima koje proizvodi, vjernost statusnim simbolima i strast za ambicijama stvaraju pustoš u domu. Mnoge žene znaju da njihovi muževi nisu u preljubničkom odnosu s drugom ženom već s njihovim radnim mjestima. Kvalitetno vrijeme je ono vrijeme kada obitelj zajednički objeđuje, skupa moli, dijeli zajedničke prijatelje.

Molitva koja polučuje bliskost između muškarca i žene čini isto i u obitelji.

Muškarac je vođa. Voditi svoju obitelj u pravednosti, njegova je prvotna odgovornost i svećenička služba. Zanimariti je zbog osobnog zadovoljstva, proigrati je kroz moralni kukavičluk ili je izbjegavati zbog neodgovornosti, jest grijeh. Grijeh! Očev najplemenitiji postupak jest davanje samog sebe svojoj obitelji i Bogu. Istinska ostavština oca jest u duhu kojeg daje svojoj djeci. Aktivan otac koji uvodi svoju djecu u snažan odnos s Bogom i obitelji, uvećava njihovo osobno čovještvo.

Dr. Peter Kreeft

RIZNICA DUHA

Sv. Josip

Sv. Josip nam je bio sličan. Nešto je od ovoga zacijelo i sam morao naučiti na težak i mučan način. Je li osjetio svoju slabost? Je li ga na trenutak u tmini preplavio nemoguć zadatak šticeanja i čuvanja toga tajnovitoga Djeteta kojega je svijet već mrzio i kojega se već bojao? Je li Josip zaplakao? Je li zavapio u tišini pustinje ili podigao oči ka noćnome nebu u potrazi za znakom nade? Je li molio Boga za riječi ohrabrenja? Je li ih možda i primio? Možda je pretraživao drevne pjesme i zazive svoga naroda u potrazi za riječima utjehe. Je li Josip pjevao drevne psalme, govoreći: "Pohitaj, Gospodine! Pomoći moja, spasitelju moj, Gospodine moj, ne kasni!" Sami sebi predstavljamo zagonetku. Od Sv Josipa možemo naučiti da se upoznajemo se istinski jedino očima Božjim. On znade tko smo od početka i kakvima trebamo postati. Očinstvo znači živjeti poput Izraelaca dok su putovali iz zemlje ropstva u zemlju slobode - obećanu zemlju srca - uzdajući se kako će biti dovoljno mane za svaki pojedini dan.

M. O'Brien

IZ ŽIVOTA

O OČEVIMA I OČINSTVU

Umjesto da im otac smiruje strahove, dajući utjehu, udjeljujući istinu, iscjeljujući povrede ili donosi ohrabrenja tijekom večere, on dopušta negativnim čimbenicima da njegovoj djeci stvaraju uznemirenost, izgubljenost i neugodu. (...)

A zatim treća napast: instrumentaliziranje Boga za vlastitu korist. Đavlu koji ga je, citirajući Pisma, pozvao da traži od Boga očigledno čudo, Isus se ponovno suprotstavio čvrstom odlukom da ostane ponizan i s povjerenjem u Oca: „Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!“ (r. 12). I tako je odbacio možda najpodmukliju napast, a ta je da „pridobije Boga na našu stranu“, tražeći od njega milosti koje zapravo služe zadovoljenju naše oholosti.

To su putovi koji nam se nude s iluzijom da tako možemo postići uspjeh i sreću. No, u stvarnosti nemaju nikakve veze s Božjim načinom djelovanja; štoviše, odjeljuju nas od Njega, jer su đavolsko djelo. Suočavajući se osobno s tim napastima, Isus tri puta pobjeđuje napast kako bi potpuno prionuo uz Očev nam.

Pokazao nam je sredstva i načine za to: duhovni život, vjera u Boga i sigurnost Njegove ljubavi, sigurnost da nas Bog ljubi, koji je Otac, i s tom sigurnošću pobijedit ćemo svaku napast. Odgovarajući napasniku Isus ne ulazi u dijalog s njim, nego mu odgovara samo Božjom riječi. To nas uči da se s đavlom ne dijalogizira, ne smije se voditi dijalog, nego mu treba samo odgovoriti Božjom riječi.

Iskoristimo, stoga, korizmu kao povlašteno vrijeme da se pročistimo i iskusimo utješnu Božju prisutnost u našem životu.

Neka nas majčinski zagovor Blažene Djevice Marije, primjera vjernosti Bogu, podupire na našem putu, pomažući nam da uvijek odbacujemo zlo i prihvaćamo dobro.

Iz papina nagovora 10. Veljače u Vatikanu

KROZ LITURGIJSKU GODINU

SVETI JOSIP – ZAŠTITNIK NAŠE DOMOVINE

Sveti Josip je zaštitnik i hranitelj Svete obitelji, zaručnik Blažene Djevice Marije, hranitelj i čuvar Isusa Krista, Sina Božjega. Ujedno je zaštitnik cijele Crkve, potom Hrvatskoga naroda. Zaštitnik je obitelji i sretne smrti. Josip - ime mu znači: Bog će nadodati, Bog će dati i više od onoga što čovjek očekuje. Iskustio je to i Josip iz Nazareta, Marijin zakoniti suprug, onaj po kome Isus legalno vodi svoje korijene iz loze Davidove, kraljevsko podrijetlo. Onaj tihi čovjek iz Nazareta, koji je bio čuvar Božjih tajna. U svakoj svetoj Misi nakon pretvorbe mi uzvikujemo: "Tajna vjere!" - Otajstvo vjere! Ovaj je čovjek bio do kraja povezan s tajnama vjere, s tajnom Božjega utjelovljenja, rođenja Isusa Krista zatim njegova bijega u Egipat, odrastanja u zavičaju, u Nazaretu.

Od njega nemamo zabilježene nijedne riječi. Čak se zna dogoditi da ga posve ispustimo iz vidika i svu pozornost skrenemo na Mariju ili pak Isusa. On je nekako u sjeni. Ali je pred Zakonom on Isusov zakoniti otac, po Josipu je Isus Davidov potomak. Gospodin se njime poslužio da bi pred javnošću upravo Josip bio nositelj baštinjenoga prava iz Davidove loze.

Josip je osoba koja sluša, koja ne otvara usta. Iz njegovih usta nemamo nijedne riječi. On ima srce koje je pravedno, mudro i koje sluša. Upravo prema uzoru na starozavjetnoga kralja Salomona koji je tražio od Gospodina mudro i poslušno srce, a ne bogatstvo ni moć.

Vrijedi ovdje prisjetiti se onoga što je davno - prije četrdeset i pet godina - izrekao papa Pavao VI. za pohoda Svetoj zemlji, u Nazaretu. Između ostaloga je rekao: „Nazaret nas najprije uči šutjeti. O kad bi u nama ojačala cijena šutnje, toga divnoga i tako potrebnoga svojstva duše, u vrijeme kad na nas u ovome uzburkanom i odveć uznemirenom životu, u ovo naše doba, navaljuje toliko povika, galame i vike. O nazaretska šutnja, uči nas da budemo učvršćeni u dobrim mislima, zaokupljeni nutarnjim nadahnućima, da budemo dobro pripravnici slušati tajne Božje savjete i upute istinskih učitelja. Uči nas koliko je potrebno i koliko vrijedi, spremanje, nauk, razmatranje, osobni i skroviti način života, molitva koju u tajnosti vidi samo Bog.“ Svima koji slave imendan neka bude sretno i blagoslovljeno!

Piše: dr. fra Tomislav Pervan

POSVETNA MOLITVA SVETOM JOSIPU

Sveti Josipe, ti brižni i sretni hranitelju najsvetijeg Djeteta, kojemu si bio djevičanski i zakonski otac – budi i meni duhovni otac. Rado ti se posvećujem i stavljam pod tvoju zaštitu.

Odsada te smatram svojim ocem i zaštitnikom, a ti mene smatraj svojim djetetom i daj da osjetim djelovanje tvoje moći i ljubavi. Zato mi izmoli milost obraćenja i ustrajnosti u dobru.

Daj da budem dionik tvojih kreposti. Sačuvaj u meni iskrenu i trajnu vezu s Bogom, duševni mir, duboku poniznost srca, savršeno slaganje s voljom Božjom.

Izmoli mi strpljivost u poteškoćama, čvrsto povjerenje u Providnost Božju, a iznad svega goruću ljubav prema presvetim osobama Isusa i Marije, neokaljane njegove Majke. O mili, blagi, strpljivi, ponizni i sveti Josipe, uzmi nas sve za svoju djecu i budi nam uvijek dobar i vjeran otac. Amen.